

pit fructus decursos per id temporis, quo primo loco presentatus litem substituit super beneficio. Vide verb. Fructus ecclesiasticorum, num. 11.

Translato ab una ad alteram ecclesiam an et cujus temporis fructus debeantur, num. 12.

Cetera de fructibus, sive redditibus beneficiatorum. Vide verb. Beneficiatus, art. 1, 2, 3, et verb. Dominium, art. 2.

Fructus perceptio quando valeat pro acquirendo rerum dominio. Vide verb. Dominium, art. 3, num. 85.

De fructibus grossis ecclesiasticis, vide verb. Distributiones quotidianæ.

FRUMENTUM (III, 1201).

An ecclesiastici comprehendantur in laicorum edictis pro frumenti venditione, emptione, asportatione, etc. Et in casu ad quid teneatur episcopus contra potestatem laicam pro ecclesiasticorum privilegiis servandis. Vide verb. Frumentum, per totum; ubi plurima afferuntur decreta, etc., congregationis Immunitatum ad rem spectantia.

FUGITIVUS A RELIGIONE

Vide verb. Apostata, num. 19.

FUNDATOR BENEFICII.

Vide verb. Beneficia, art. 2, et verb. Capellanja.

FUNERALIA, FUNERA.

Vide verb. Sepultura.

FURNUS (III, 1205).

An liceat ecclesiasticis tam sæcularibus quam regularibus proprium furnum aperire. Et quid in casu decretum fuerit a sacra congregatione Immunitatum. Vide verb. Furnus per totum, ubi varia ejusdem sacre congregationis decreta ad rem spectantia referuntur.

FUR, FURTUM (III, 1209).

Fur et latro quomodo sumi possint ac appellari, et quæ eorum differentia. Vide verb. Fur, num. 4 ad 6.

Furtum unde dicatur, quid sit, ejusque singulæ species assignantur et explicantur, num. 7 ad 17. Furtum et rapina an sint peccatum mortale; et quæ materiæ furtivæ quantitas requiratur, et unde hoc colligi possit, num. 18 ad 24.

Furtum potest esse grave peccatum in pluribus casibus, etiamsi materia furata in se sit levis, et assignantur, num. 25.

Furtum non committitur in pluribus casibus, quamvis aliena subripiantur et assignantur, num. 26. Sed vide in nota.

An licitum sit in extrema vel gravi necessitate rem alienam auferre, et qui abstulit, an teneatur ad restitutionem, num. 27 ad 36.

Quid si aliquis intendat ditescere per furta minuta, num. 37 et 38.

Qui modicum furatur animo plura furandi, si possit, an graviter peccet, num. 39.

Quid si aliquis furetur materiam levem, quæ cum plius præcedentibus furtis compleat materiam gravem, num. 40 ad 45.

Quid si aliquis impotens restituere furta levia addat aliud leve, quo compleatur materia gravis, vel completa materia gravi iterum furetur aliud leve, num. 44 ad 47.

Auctoris ratio expenditur, in nota.

Furta parva coalescunt, etiamsi fiant in diversis negotiis, num. 48.

An furta minuta constituere possint peccatum grave, num. 49.

Restitutio a furantibus minuta a diversis dominis quomodo faciendum, num. 50.

Quid si furta minuta eidem facta sint a diversis personis non moventibus, num. 51 et 52.

In furtis minutis quocunque modo factis quæ quantitas requiratur ad mortale, num. 53, 54 et 55.

Furta domesticorum, uxorum, maritorum, filiorum, parentum, religiosorum, famulorum, an sint vere furta; et quid requiratur, ut mortalia sint; et an contra tales personas concedatur in foro externo actio pœnalis, num. 56 ad 61.

Famuli, ancillæ et operarii apud dominum degentes an et quando peccent subripiendo esculenta, vel poculenta, num. 62 et 63 et verb. Famulus.

Quid de furtis parentum ac filiorum, num. 64, 65 et 66 et verb. Bona, art. 4, et verb. Filius.

Quid de furtis mariti vel uxoris, num. 67, 68 et 69 et verb. Bona, art. 4.

Quid de furtis religiosorum, num. 70 et 71.

Res furtivæ inventæ apud furem a iudice apprehensum, cui restituendæ, num. 72.

Quid si aliquis rem alienam inveniatur, num. 73 et 74.

Quid de fure sacrilego pyxididis, vel alterius rei sacre, num. 75 ad 84.

Fures an gaudeant immunitate, et in casu a quo extrahi possint, et de cujus facultate, et res per furtum sublatae quomodo et a quo disponendæ, num. 85 ad 96.

Effertur egregium dictum Catonis de furibus, num. 97.

Furti pœna quæ sit. Vide verb. Pœna, art. 2, num. 114.

An civilis pœna dupli vel quadrupli prout furtum erat manifestum, vel non manifestum, a jure Romano statuta adhuc obtineat, num. 98.

Quoad pœnam publicam, eadem non est pro furto violento, et pro non violento, num. 99.

Item in furto non violento quæ consideranda, num. 100, 101.

An pœna mortis pro furto sit justa, num. 102 ad 104.

FUSTIGATIO.

Fustigationis pœna quæ sit. Vide verb. Pœna, art. 2, num. 14.

G

GABELLA, GABELLARIUS (IV, 9).

Gabella unde dicta. Vide verb. Gabella, etc., num. 1.

Variae tributi species assignantur, et quare appellentur tributum, num. 2 et 3.

Tributum strictæ sumptum quid sit; ejusque duplex divisio assignatur, et explicatur, num. 4, 5, 6.

Tributum appellatur etiam vectigal, portorium, guidagium, census, collectæ, præstantiæ, stipendium, gabella, et quare sic appelletur, et quid sub prædictis nominibus significet, indicatur, num. 7 ad 14.

Nomine gabellæ quid intelligendum sit, num. 15.

Ad justitiam gabellarum tres conditiones requiruntur, et assignantur; et quid contra imponentes novas gabellas sine prædictis conditionibus, num. 16 ad 22.

Defraudantes gabellas an peccent, et teneantur ad restitutionem, num. 23.

Subditi ac externi an et quando teneanturolvere gabellas, num. 24, 25 et 26.

Emens ab eo a quo scit defraudari gabellas, an teneatur ipseolvere pro venditore, num. 27.

Quid si gabellæ sint in parte, vel in toto injuste impositæ, num. 28 ad 31.

Reprehenditur hic auctor, in nota.

Pro translatione cadaverum an sit solvenda gabella, num. 32, 33 et 34.

Quid de gabellariis in excessu solutionem exigentibus. Vide verb. Gabella, num. 35 et 36.

Plura alia recensentur usque ad num. 61, ubi adducuntur varia decreta sacre congregationis Immunitatum ad rem spectantia.

Num gabella sine beneplacito apostolico imposita venditoribus laicis super rebus ad victum necessariis lædere censeatur immunitatem ecclesiasticam, num. 62 ad 65.

GENER.

Gener quis sit. Vide verb. Affinitas, art. 1, num. 46.

GEOGRAPHIA.

Geographia quid sit. Vide verb. Mundus, num. 205 et 205.

GEOMANTIA.

Geomantia quid sit. Vide verb. Superstitio, num. 17.

GEOMETRIA.

Geometria quid sit. Vide verb. Mundus, num. 198 et 200.

GNOMONIA.

Gnomonia quid sit. Vide verb. Mundus, num. 211.

GRADUS.

Gradus quid sit, et quare sic dictus. Vide verb. Impedimenta matrimonii, art. 1, num. 32.

Gradus affinitatis et consanguinitatis quomodo computandi sint. Vide verb. Affinitas, art. 2, num. 14, et verb. Impedimenta matrimonii, art. 1, num. 33.

Gradus temporis, quid sit, et quot minuta contineat. Vide verb. Mundus, num. 157.

GRÆCI (IV, 23).

Multa sapienter de Græcis tum laicis, tum clericis a Benedicto XIV stabilita recensentur. Vide verb. Græci per totum.

Græci in majoribus constituti an licite possint matrimonium contrahere. Vide verb. Impedimenta matrimonii, art. 1, num. 2.

GRASSATOR, GRASSATIO (IV, 23).

Assignatur differentia inter grassatorem et latronem. Vide verb. Grassator, num. 1.

Alia ad rem num. 2 ad 13.

GRATIA.

GRATIA UT EST DONEM DEI (IV, 27).

Gratia generatim capta quid sit. Vide verb. Gratia ut est donum Dei, num. 1.

Gratia alia est gratis data, alia est gratum faciens, et quæ sit utraque, num. 2.

Gratiæ gratis datæ novem species assignantur, num. 3.

Gratia gratum faciens alia est habitualis, et alia actualis, et utraque explicatur, num. 4.

Gratia habitualis sanctificans duplex assignatur, et explicatur, num. 5.

Gratia actualis sanctificans triplex assignatur et explicatur, num. 6 ad 9.

Gratia excitans alia est sufficiens, et alia efficax, et utraque explicatur, num. 10.

Gratia, quæ datur homini lapsa, qualis sit, num. 11 ad 15.

Qua gratia possit homo præcepta Dei observare; et quid possit, vel non solis naturæ viribus, num. 16, 17 et 18.

Gratia actualis an possit esse efficax et sufficiens respectu diversorum, num. 19 et 20.

Gratia in actu secundo per quid reddatur efficax, num. 21.

Efficacitas gratiæ in quo actu spectari possit, num. 22.

Gratia divina non necessitat humanam voluntatem ad bonum, num. 23.

Mancus est auctor in his quæ pertinent ad gratiæ doctrinam in Appendice prima, num. 24.

Inobediens est sedi apostolicæ, qui Thomistas, Augustinos, et theologos seniores, antequam de illorum propositionibus iudicium ferat Ecclesia, jansenismi accusant;

Imo qui taliter accusant, injuriam maximam faciunt, et alia plura secum ferunt, quæ peccatum augment;

Et solvitur objectum desumptum a ratione disputandi, in append. 1, num. 23, per totum.

Discrimen ostenditur inter catholicas propositiones, et jansenianam hæresim, in append. 2, per totum.

De status hominis in via positi, in append. 2.

Status hominis, qui non fuere, sed esse possunt et possibiles appellantur, in append. 2.

Error pelagianorum, socinianorum, et arminianorum circa hominis statum innocentie enarrantur, in append. 2.

Item Calvinii, Lutheri, Baii et Jansenii, in append. 2.

Dogmata catholica circa eundem statum exponuntur in append. 2.

De statu naturæ puræ disseritur, et vindicantur Catholici quidam, et præsertim Augustiniani ac Thomistæ, a calumniis, in append. 2.

Quid orthodoxa fides sentiat circa statum naturæ lapsæ, in append. 2.

Quid vero diversorum hæreticorum sectæ, et præsertim Pelagiani, Lutherani, et Janseniani, in append. 2.

Illorum error exponitur, in append. 2.

Discrimen inter horum hæreticorum doctrinam, et illam Augustinianorum et Thomistarum, in append. 2.

Reliqua de gratia. Vide apud theologos.

GRATIA UT EST GRATIOSUM RESCRIPTUM (IV, 51).

Gratia a papa concessa, eo mortuo, an revocari possit. Vide verb. Gratia ut est gratiosum rescriptum, num. 1, 2 et 3.

Gratia facta ad beneplacitum concedentis quando diu duret, num. 4 et 5.

Gratia concessa ad beneplacitum sedis apostolicæ, vel personæ, et dignitatis quando expiret, num. 6 et 7.

Gratia concessa cum clausula, donec revocaverimus, etc., quando diu duret, num. 8.

Gratia solo verbo papæ perficitur etiam litteris non expeditis, num. 9.

Gratia a quo robor ac virtutem recipiat, num. 10.

Gratia papæ an perficitur per solam signaturam, num. 11, 12 et 13.

Gratia concessa per pontificem prædecessorem absque expeditione bullarum, quomodo exsequenda; et quid ad rem sentiant doctores; et qualis mors inoleverit, num. 14 ad 19.

Clausula ex nunc, prout ex tunc, an gratiam suspendat, et quomodo intelligenda, num. 20 ad 25.

Gratia conditionalis quando expiret, vel cesset, a quo regulanda, et quando dicatur talis, n. 24 ad 32.

Gratia concessa cum aliqua limitatione, quando subsistat, num. 33, 34.

Clausula præservativa gratiæ appositæ, quomodo intelligenda, num. 35 et 36.

Gratia si neutri quomodo intelligenda sit, satisclare explicatur, num. 37 ad 52 et num. 61 et 65.

An impetrari queat a tertio, et ex quibus clausulis dici queat ad majorem cautelam impetrata, num. 86 et 87.

Gratia in forma dignum non est conditionalis, num. 53.

Clausula in forma dignum posita in gratia quid operetur, num. 54, 55 et 56.

Gratia *in forma dignum* quando censeatur facta, et an liceat appellare ab exsecutore cum tali clausula. Vide *verb.* Gratia ut est gratiosum rescriptum, *num.* 37, 38 et 39.

Provisus per sedem apostolicam *in forma dignum*, an possit ab ordinario examinari, *num.* 60, et *verb.* Examinare, etc., *num.* 10.

Gratia derogatoria juris patronatus in totum, et duo illius requisita exponuntur, *n.* 61 ad 71.

De gratia pro presentato cum derogatione medietatis vocum, *num.* 72 et *seqq.*

Gratia *si neutri*, ut gratia *si nulli*, *n.* 81 et 88.

GUBERNATOR (IV, 63).

Gubernator non comprehenditur sub nomine magistratus civitatis. Vide *verb.* Gubernator, *num.* 1.

Gubernatori provincie non debet textus Evangelii osculandus porrigi. Et alia ad rem, *num.* 2 ad 34.

Plura stabilita a Benedicto XIV circa gubernatorem Urbis, item circa gubernatores status ecclesiastici, et quidem etiam quoad gubernatores prelatos. Vide *num.* 35.

Recensentur varii gubernatores excommunicati, *num.* 39 ad *finem.*

GUIDAGIUM (IV, 71).

Guidagium, seu pedagium quid sit. Vide *verb.* Gabella, *num.* 9.

GULA (IV, 74).

Gula, quid sit. Vide *verb.* Gula, *num.* 1. Peccatum gulæ quinque modis committi solet; assignantur et explicantur, *num.* 2 ad 7.

Gula, comessatio, et potatio an sint peccatum veniale, vel mortale, *num.* 8 et 9.

Lector admonetur, *ad num.* 9.

An liceat comedere et bibere usque ad satiæatem, et quid significet satiætas, *num.* 10 et 11. Vide *in nota.*

Ebrietas quid sit, et quale peccatum, *num.* 12 et 13.

An et quando liceat se inebriare, *num.* 14 ad 17.

Ad *num.* 14 auctoris. Vide *notata, in nota.*

Provocare alterum ad ebrietatem an sit peccatum et quando peccent caupones potum ministrando, *num.* 18, 19 et 20.

An liceat iudici reum inebriare, ut sic inducat ad fatendum crimen, *num.* 21.

An liceat damnatum ad mortem inebriare, ut sic cruciatus non sentiat, *num.* 22.

In carcere detenti an possint inebriare custodes, *num.* 23, 24 et 25.

Ad evitandum grave malum, an licite possit auctor mali inebriari, *num.* 26 et 27.

Quid de illo qui in ebrietate solet aliis malum inferre, *num.* 28.

An liceat bibere in aliorum salutem, *num.* 29, 30 et 31.

Gulæ filix quinque assignantur; et quid intelligatur per ipsas inuivitur, *num.* 32 ad 37.

H

HABITUS (IV, 79).

Habitus non facit monachum, sed professio regularis. Vide *verb.* Habitus, *num.* 1.

Ut professio regularis faciat verum monachum quid requiratur, *num.* 2.

In habitu seculari nequit fieri novitatus, *n.* 3.

Habitus novitiorum triplex assignatur, *num.* 4.

Deferre habitum novitiorum an sit de essentia ad validitatem professionis, *num.* 5.

Novitius per habitum delationem quando censeatur tacite professus, *num.* 6 ad 9.

Habitus religionis an sit patienter deferendus, *num.* 10.

An et quando possit religiosus habitum occultare, vel deponere, et in quas censuras incurrat per talem depositionem intra vel extra claustra *num.* 11 ad 18.

Corrigitur auctor, *num.* 18, *in nota.*

Religiosus an teneatur semper portare habitum suæ religionis, ac debeat cum ipso dormire, *num.* 19, 20, 21 et 22.

Regulares ad cardinalatum vel episcopatum assumpti quem habitum deferre teneantur, et quales regulares uti possint habitu clericorum secularium, *num.* 23 ad 26.

Colores et habitus diversis in religionibus ad quid fuerint præscripti, et an hæc diversitas procedere debeat etiam in monialibus, *num.* 27 et 28.

Una religio an possit assumere habitum alterius religionis, *num.* 29.

Clerici sæculares nequeunt deferre habitum regularium, et e contra, *num.* 30.

Pueri usque ad quem annum possint religiosorum habitum deferre, *num.* 31.

Novitio exeunti an sit restituendus habitus religionis, *num.* 32.

Præfinitur tempus pro illis qui, habitu tertiariorum recepto, cum claustralibus habitant, et poenas in superiores transgressores, *num.* 33, 34 et 35.

Prohibentur disputationes super vera forma habitus Sancti Francisci, et interduntur omnes libri tractantes de vera successione filiorum ejus, et de vera forma caputii: et inscriptiones in imaginibus ejusdem ac Sancti Antonii de Padua, asserentes esse veram formam, qua ipsi usi sunt, *num.* 36, 37 et 38.

Suspenduntur imagines sanctorum Augustini et Nicolai de Tolentino impressæ a fratribus Discalceatis sub forma eorum habitus, *num.* 39.

Reprehenditur hic auctor, *num.* 39.

Imagines sanctorum non regularium, an imprimi possint cum habitu regulari, *num.* 40.

Osculantes habitum fratrum Mendicantium quas indulgentias lucentur, *num.* 41 et 42.

Quid de eligentibus mori ac sepeliri in habitu fratrum Minorum, vel alterius religionis, *num.* 43 ad 46.

Quid de ignominiose vel profane utentibus habitu religioso, *num.* 47 et 48.

Moniales an possint tempore bacchanalium proprium habitum dimittere, *num.* 49.

Femina an uti possit veste virili, e contra, *n.* 50.

Quid de clericis beneficiatis, et aliis percipientibus pensiones ex beneficiis, *num.* 51 et 52.

Clericus habitum dimittens an possit illum reassumere, *num.* 53.

Clericalis vestis an permitti possit laicis curialibus, *num.* 54.

Alia ad rem, *num.* 55 ad 63.

Alia concernentia habitum clericalem. Vide *verb.* Clericus, *art.* 1.

Alia concernentia habitum religiosum. Vide *verb.* Apostata, Conventus, Novitius.

Habitus quoad Tertiaros. Vide *verb.* Tertiarum.

Utens habitu honorifico alicujus, ab eo inhiberi potest, *num.* 64.

Habitus parvi a quo benedici debeant, *num.* 65.

Canonici regulares Lateranenses obtinentes beneficium sæculare, an teneantur deferre habitum regularem, *num.* 66.

Habitus viatorius ad formam habitus per prelatos et familiares pontificis extra Urbem gestari soliti, servato tamen nigro colore, advocatis consistorialibus conceditur a Benedicto XIV, *num.* 66.

Alia ad rem. Vide *verb.* Eremita, *num.* 18 et *verb.* Vestis, *num.* 17.

HÆREDITAS (IV, 104).

Hæreditas quid sit. Vide *verb.* Hæreditas, *num.* 1. Tota hæreditas quomodo a jure vocetur, et in

quot partes dividatur. Vide *verb.* Hæreditas, *num.* 2.

Si plures instituti sint hæredes, secundum jus Romanum solemniter sit distributio hæreditatis in duodecim uncias, *num.* 41.

Quid si minus distribuatur testator, vel excesserit in divisione, *num.* 42.

Ad legem 14 ff. De hæred. instit. Vide *num.* 43.

Nomine hæreditatis quid veniat, *num.* 3.

Appellatione hæreditatis qualia bona veniant, *n.* 4.

Nomine hæreditatis non veniunt legata, et minus prælegata, *num.* 5.

Hæreditatis petitio quid sit, *num.* 6.

Adire hæreditatem quid sit, et quot modis adiri possit, quis possit et quid requiratur ad eam adeundam, *num.* 7 ad 10.

Ad hoc ut hæreditas ad hæredes hæredis transmittatur, quid opus sit, *num.* 11.

Per aditionem hæreditatis quale jus acquiratur, *num.* 12, 13 et 14.

Aditio hæreditatis quid transferat in hæredem, *num.* 15 et 16.

Hæreditas an necessario adiri debeat, et in tutum, *num.* 17 et 18.

Repudiare hæreditatem quis possit, et quid sit talis repudiatio, *num.* 19 ad 22.

Renuntiatio hæreditatis quid sit; et quando fieri possit, *num.* 23 ad 27.

Hæreditatem inter et res hæreditarias, necnon et honorum possessionem quid intersit, *num.* 28 et 29.

Ut quis adire possit hæreditatem, quid sit necessarium, *num.* 30, 32 et 33.

Quæ personæ hæreditatem acquirere valeant, *num.* 34.

Hæreditas an vendi possit et ad quid venditor teneatur, *num.* 35 ad 40.

HÆRES (IV, 113).

Hæres unde dictus, et quis, et quotuplex sit, assignatur et explicatur. Vide *verb.* Hæres, *num.* 1 ad 5.

Hæres qui esse possit, vel non, *num.* 6 ad 12.

Assignatur ordo succedendi ab intestato, *n.* 13.

Hæredibus descendentibus, vel ascendentibus, an, et quæ legitima sit relinquenda, *num.* 14 ad 19.

Pater, si filiis legitimis careat, an possit hæredes instituere filios naturales; et quid sit ipsis relinquendum, si habeat filios legitimos, *num.* 20 et 21.

Filii naturales an succedant matri cum legitimis, *num.* 22.

Filii spurii an succedere possint; et ad quid circa ipsos teneantur parentes, et hæredes patris, *num.* 23, 24 et 25.

Hæres semel an possit desinere esse hæres, *num.* 26 et 27.

Hæres hæredis reputatur etiam hæres defuncti, *num.* 28.

Dictio hæres quos comprehendat, *n.* 29.

Hæres tutoris, et hæres uxoris ad quid teneantur, *num.* 30 et 31.

Deficiente hærede scripto ante testatorem, hæreditas cui devolvatur, *num.* 32.

Hæredis voluntas servanda est circa funera defuncti, *num.* 33.

Hæredes defunctorum quid disponere possint circa eorum funerals, *n.* 34, 35, 36, et *infra n.* 53 et *seqq.*

Hæres ab intestato tenetur solvere legatum pium relictum in testamento profano nullo, *num.* 37.

Hæres an possit detrahere trebellianicam contra ecclesiam mediate substitutam, *num.* 38.

Hæres ex testamento per lapsum triginta annorum præscribit contra legatarios vel cohæredem, *num.* 39.

Hæres personæ excommunicatæ quid præstare debeat, *num.* 40.

Successio in hæreditate honorum sacerdotis mortui absque hærede ad quem spectet, *num.* 41.

Quid de hærede instituto sub conditione ne nuperem inonestam ducat in uxorem, *num.* 42.

Quid de illo qui vult facere hæredem ecclesiam, ex hæreditatis consanguineis, *num.* 43.

Hæredes, aliique exsecutores, post aditam hæreditatem et inventarium confectum ad quid teneantur, et ad quid teneatur episcopus in casu ipsorum negligentiae, *num.* 44 ad 52.

An, et quando hæres possit vel debeat assignare fundum pro capellania et certa missarum celebratione, *num.* 53.

Quantitas candelæ per canonicos gestandæ an taxanda sit arbitrio hæredum, *num.* 54.

Afferuntur alia dubia resoluta a sacra congregatione Concilii, ad rem spectantia, *n.* 55, 56 et 57.

Hæredes vel sunt testamentarii, vel legitimi, *num.* 65.

Essentia cujuscunque testamenti est hæredis institutio, quæ vel necessaria est, vel voluntaria, *num.* 64 et *seqq.*

Necessaria institutio in quas cadat personas. Vide *num.* 69 et *seqq.*

In voluntaria hæredis institutione quid inspicere debeat, *num.* 69 et *seqq.*

Hæredis auctoritas et jus in funere testatoris parando, *num.* 58 ad 62.

Hæres ex testamento gravatus nimis legatis, et fideicommissis quando possit, vel non, detrahere falcidiam et trebellianicam. Vide *verb.* Falcidia.

HÆRESIS (IV, 129).

Hæresis unde sit dicta. Vide *verb.* Hæresis, *n.* 1.

Hæresis alia est materialis, alia formalis, et quæ sit utraque, *num.* 2, 3 et 4.

Ad hæresim formalem duo requiruntur, id est error in intellectu, et pertinacia in voluntate, *n.* 5.

Talis pertinacia in quo consistat, *num.* 6.

Talis pertinacia et error cujus et contra quod esse debeant, *num.* 6, 7 et 8.

Hæresis formalis alia est interna, et alia externa, et quæ sit utraque, *num.* 9.

Hæresis externa alia est occulta, et alia publica, *num.* 10.

Quot et quæ fuerint hæreses, et hæresiarchæ, *num.* 11.

Hæresis per quid differat a schismate, *n.* 12 et 13.

Schisma purum et mistum in quo differant, *num.* 14, 15 et 16.

Hæresis causa ad quem spectet, *num.* 17.

Judices ecclesiastici in causa hæresis in specie qui sint, *num.* 18 ad 26.

Inquisitores et episcopi an et quomodo possint procedere in causa hæresis, *num.* 27.

Episcopi qua facultate gaudeant in locis ubi non viget officium inquisitionis, *num.* 28.

Principes, potestates et iudices sæculares an possint se immiscere in processum a iudice ecclesiastico contra hæreticos institutum, et ad quid teneantur in casu, *num.* 29, 30, 31.

Ab hæresi quocunque modo sumpta qui possit absolvere, vel non, *num.* 32 ad 37 et *verb.* Absolutio.

Absolutio ab hæresi in foro interno, non suffragatur in foro externo, *num.* 38.

Quid stabiliverit Benedictus XIV circa hæresis abjurationem ante dispensationem matrimonialem, et circa eos qui hæresi occulta delinuntur, aliaque. Vide *num.* 39 ad 49.

Quæ sit hæretica propositio, vel hæresi proxima, vel sapiens hæresim, vel suspecta de hæresi. Vide *verb.* Propositiones damnatæ, *num.* 40 ad 43.

HÆRETICUS (IV, 137).

Hæreticus quis sit, et ad hæreticum formalem constituendum quid requiratur, et quis dicatur talis. Vide *verb.* Hæreticus, *num.* 1 ad 6.